

ZARZĄDZENIE Nr 97 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1951 r.

w sprawie przejęcia czynności b. Prokuraturii Generalnej R. P. przez organy zastępstwa prawnego.

Na podstawie art. 19 ust. 2 dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o organach zastępstwa prawnego (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy zastępstwa prawnego przejmują czynności Prokuraturii Generalnej R. P. z dniem 1 lipca 1951 r.

§ 2. Przejęcie czynności dokonuje się według następujących zasad rozgraniczenia właściwości:

- 1) sprawy, dla których w pierwszej instancji właściwe są sądy wojewódzkie lub sądy powiatowe, mające siedzibę w m. st. Warszawie, przejmuje Urząd Zastępstwa Prawnego z wyjątkiem spraw, związanych z działalnością urzędów, instytucji i przedsiębiorstw podporządkowanych Radzie Narodowej m. st. Warszawy i Wojewódzkiej Radzie Narodowej w Warszawie,
- 2) Wydział Prawny Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy przejmuje te sprawy, związane z działalnością urzędów, instytucji i przedsiębiorstw podporządkowanych Radzie Narodowej m. st. Warszawy i Wojewódzkiej Radzie Narodowej w Warszawie, dla których w pierwszej instancji właściwy jest Sąd Wojewódzki dla m. st. Warszawy albo sądy powiatowe dla dzielnic tegoż miasta,
- 3) Wydział Prawny Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi przejmuje sprawy, dla których w pierwszej instancji właściwy jest Sąd Wojewódzki dla m. Łodzi lub sądy powiatowe dla dzielnic tegoż miasta,
- 4) sprawy procesowe dotychczasowych organów Prokuraturii Generalnej, nie należące do kategorii określonych w pkt 1—3, przejmują odpowiednio ze względu na siedzibę tych organów wydziały prawne prezydów wojewódzkich rad narodowych (w Byd-

goszczy, Gdańsku, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Łodzi, Poznaniu, Rzeszowie, Warszawie i Wrocławiu).

§ 3. Sprawę, w której Urząd Zastępstwa Prawnego wykonuje zastępstwo wyłącznie przed sądem drugiej instancji, należy skierować bezpośrednio do powyższego Urzędu, jeżeli w sprawie tej został już wniesiony środek odwoławczy.

§ 4. 1. Jeżeli wymaga tego pilność sprawy, Urząd Zastępstwa Prawnego obowiązany jest do podjęcia niezbędnych czynności we wszystkich sprawach, prowadzonych dotychczas przez Urząd Główny Prokuraturii Generalnej, chociażby one podlegały przejęciu przez Wydziały Prawne Prezydów Rady Narodowej m. st. Warszawy lub Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie.

2. Obowiązek przewidziany w ust. 1, stosuje się także do Wydziału Prawnego Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi w zakresie spraw, prowadzonych dotychczas przez Zespół Delegacyjny Prokuraturii Generalnej w Łodzi.

§ 5. 1. Urząd Zastępstwa Prawnego zakończy wszystkie sprawy o charakterze nieprocesowym, nie załatwione dotychczas przez Urząd Główny Prokuraturii Generalnej. To samo dotyczy Wydziału Prawnego Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi w zakresie spraw powyższej kategorii, nie załatwionych dotychczas przez Zespół Delegacyjny w Łodzi.

2. Sprawy o charakterze nieprocesowym organów Prokuraturii, nie wymienionych w ust. 1, przejmują odpowiednio ze względu na siedzibę tych organów wydziały prawne prezydów wojewódzkich rad narodowych.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE Nr 100 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 czerwca 1951 r.

w sprawie statutu Urzędu Zastępstwa Prawnego.

§ 1. W wykonaniu art. 7 ust. 3 dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o organach zastępstwa prawnego (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 159) nadaje się Urzędowi Zastępstwa Prawnego statut, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do zarządzenia Nr 100
Prezesa Rady Ministrów z dnia 10
czerwca 1951 r. (poz. 742).

STATUT URZĘDU ZASTĘPSTWA PRAWNEGO

I. Fostanowienia wstępne.

§ 1. Urząd Zastępstwa Prawnego, zwany w dalszym ciągu „Urzędem“, działa na podstawie dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o organach zastępstwa prawnego (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 159) i niniejszego statutu.

§ 2. Urząd pozostaje pod nadzorem Prezesa Rady Ministrów.

§ 3. Ogół dochodów i wydatków Urzędu objęty jest

budżetem Państwa (budżet centralny) w części, dotyczącej Prezydium Rady Ministrów.

II. Zakres działania Urzędu.

§ 4. Do zakresu działania Urzędu należy:

- 1) zastępstwo sądowe w sprawach cywilnych przed Sądem Najwyższym i innymi sądami, mającymi siedzibę w m. st. Warszawie,

2) udzielanie opinii prawnych i współdziałanie w opracowywaniu aktów prawnych na żądanie władz naczelnych i urzędów centralnych oraz naczelnych organów banków państwowych.

§ 5. 1. Zastępstwo przed sądami powiatowymi i wojewódzkimi, mającymi siedzibę w m. st. Warszawie, należy do Urzędu w sprawach, związanych z działalnością:

- a) władz naczelnych, urzędów centralnych, banków, gminnych kas spółdzielczych i przedsiębiorstw pod zarządem państwowym,
- b) wszystkich innych władz i urzędów oraz państwowych instytucji i przedsiębiorstw z wyjątkiem tych, które są podporządkowane Radzie Narodowej m. st. Warszawy i Wojewódzkiej Radzie Narodowej w Warszawie.

2. W sprawach, w których Urząd zastępuje tylko przed sądem drugiej instancji, zadania Urzędu polegają wyłącznie na udziale w rozprawach sądowych oraz na wykonywaniu innych czynności, podejmowanych bezpośrednio przed tym sądem, natomiast wnoszenie środków odwoławczych należy do organu zastępstwa prawnego, który prowadził sprawę przed sądem pierwszej instancji.

III. Organizacja Urzędu.

§ 6. Na czele Urzędu stoi dyrektor, do którego należy kierowanie całokształtem spraw Urzędu. Dyrektor odpowiada za działalność Urzędu.

§ 7. 1. Oprócz dyrektora w skład Urzędu wchodzi: wicedyrektor, naczelnicy wydziałów, starsi rzecznicy prawni, rzecznicy prawni, radcowie do spraw zastępstwa prawnego, aplikanci oraz inni pracownicy.

2. Dyrektora, wicedyrektora, naczelników wydziału, starszych rzeczników prawnych, rzeczników prawnych oraz radców do spraw zastępstwa prawnego mianuje i zwalnia Prezes Rady Ministrów.

3. Innych pracowników mianuje i zwalnia dyrektor Urzędu.

§ 8. Stanowiska wymienione w § 7 ust. 2 są stanowiskami referendarskimi, związanymi z udzielaniem pomocy prawnej.

§ 9. 1. Urząd dzieli się na:

- a) samodzielny referat kadr,
- b) wydział ogólny,
- c) wydział opiniodawczy,
- d) wydziały zastępstwa sądowego,
- e) wydział orzecznictwa.

2. Ilość i zakres działania wydziałów zastępstwa sądowego określi regulamin, wydany przez dyrektora Urzędu i zatwierdzony przez Prezesa Rady Ministrów.

IV. Sposób funkcjonowania Urzędu.

§ 10. 1. Wytoczenie przez Urząd powództwa lub wstąpienie do toczącej się sprawy następuje na wniosek zainteresowanej jednostki organizacyjnej.

2. Do wniosku tego powinny być dołączone lub w nim powołane potrzebne w sprawie materiały, a w szczególności wyjaśnienia, dokumenty lub inne dowody.

3. Jeżeli wymaga tego pilność sprawy, Urząd powinien podjąć czynności, o których mowa w ust. 1, z własnej inicjatywy, zawiadamiając o tym zainteresowaną jednostkę.

§ 11. Urząd bądź wszczyna czynności procesowe, odpowiadające wnioskowi, bądź komunikuje zainteresowanej jednostce swoje zastrzeżenia co do zasadności

lub słuszności wniosku, bądź też zwraca się o przesłanie uzupełniających materiałów.

§ 12. W przypadku wytoczenia sporu przeciwko zainteresowanej jednostce Urząd poinformuje ją niezwłocznie o treści doręczonego pozwu lub zawiadomienia o sporze oraz zwraca się do niej o przesłanie materiałów, potrzebnych dla obrony w sprawie.

§ 13. W każdym stanie sprawy zainteresowana jednostka może z własnej inicjatywy, a na wezwanie Urzędu obowiązana jest udzielić Urzędowi wskazań, dotyczących zwłaszcza najważniejszych czynności procesowych.

§ 14. 1. Prowadzenie spraw procesowych powinno być powierzane z reguły tylko pracownikom, zajmującym stanowiska referendarskie, związane z udzielaniem pomocy prawnej, oraz aplikantom.

2. Czynności prostsze lub mniejszej wagi mogą być zlecane innym pracownikom Urzędu lub osobom, wyznaczonym w tym celu przez jednostkę zainteresowaną w sprawie.

3. W przypadku, gdy poszczególne czynności procesowe prowadzi sąd, mający siedzibę poza m. st. Warszawą, może Urząd zwrócić się o ich podjęcie do właściwego ze względu na siedzibę sądu wydziału lub referatu prawnego prezydium rady narodowej.

§ 15. 1. Jeżeli w sprawie, prowadzonej przez wydział lub referat prawny, zachodzi potrzeba podjęcia czynności procesowych przed sądem, mającym siedzibę w m. st. Warszawie, wydział lub referat może zwrócić się do Urzędu o podjęcie tych czynności.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy spraw, prowadzonych przez Wydział Prawny Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy oraz Wydział Prawny Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie.

§ 16. Pracownicy Urzędu, zajmujący stanowiska referendarskie, związane z udzielaniem pomocy prawnej, mogą otrzymać upoważnienie ogólne do podejmowania wszelkich czynności procesowych z ramienia Urzędu.

§ 17. Pracownicy Urzędu, którzy nie uzyskali upoważnienia, określonego w § 16, jak również pracownicy wydziałów i referatów prawnych oraz osoby, delegowane przez jednostki zainteresowane, działają w sprawach, prowadzonych przez Urząd, na zasadzie upoważnień szczególnych, dotyczących danej sprawy.

§ 18. Zasądzone w orzeczeniach sądowych wynagrodzenie za prowadzenie sprawy stanowi dochód budżetowy Urzędu, w razie gdy Urząd prowadził sprawę w obu instancjach.

§ 19. Jednostki organizacyjne, określone w § 4 pkt 2, mogą zwracać się do Urzędu o udzielenie opinii prawnych lub o współdziałanie w opracowywaniu umów i innych aktów prawnych.

§ 20. Opinię prawną udziela Urząd pisemnie. Opinie te powinny być zwięzłe motywowane.

§ 21. Projekt umowy lub innego aktu prawnego powinien być opracowany przez jednostkę zainteresowaną w sprawie i przesłany Urzędowi wraz z niezbędnymi wyjaśnieniami i załącznikami do zaopiniowania oraz dokonania w nim stosownych zmian i uzupełnień.

§ 22. Sposób funkcjonowania Urzędu szczegółowo ustali regulamin (§ 9 ust. 2).

V. Zasady ujednoczenia praktyki w zakresie zastępstwa sądowego.

§ 23. 1. Urząd powołany jest do rozstrzygnięcia o sposobie prowadzenia sprawy sądowej przez wydziały (referaty) prawne:

- a) jeżeli w danej sprawie zachodzi różnica zdań pomiędzy wydziałem (referatem) prawnym a jednostką zainteresowaną w sprawie bądź
- b) jeżeli wydziałowi (referatowi) prawnemu nasuwają się wątpliwości natury prawnej co do sposobu prowadzenia określonej sprawy.

2. W przypadku wskazanym w ust. 1 pkt a) rozstrzygnięcie Urzędu wymaga uprzedniej zgody ministra, któremu podlega jednostka zainteresowana w sprawie. Przepisów ustępów poprzedzających nie stosuje się do czynności, które ze względu na ich pilność wymagają niezwłocznego załatwienia.

§ 24. Prezes Rady Ministrów udziela Urzędowi miarodajnych wytycznych, jeżeli rozstrzygnięcie danej kwestii posiada istotne znaczenie dla ujednoczenia praktyki w zakresie zastępstwa sądowego.

§ 25. Spostrzeżenia, nasuwające się Urzędowi co do sposobu prowadzenia spraw przez wydziały lub referaty prawne, powinny być komunikowane Prezydium

Rady Ministrów we wszystkich przypadkach, w których spostrzeżenia te mogą przyczynić się do usunięcia uchybień lub niedokładności w działalności powyższych organów albo stanowić materiał dla ujednoczenia ich praktyki.

§ 26. Urząd przesyła Prezydium Rady Ministrów odpisy swoich opinii o charakterze zasadniczym, mogących mieć znaczenie dla ujednoczenia praktyki wydziałów i referatów prawnych w zakresie zastępstwa sądowego.

VI. Przepis przejściowy.

§ 27. W razie ustanowienia zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem prywatnym, zarząd przedsiębiorstwa wykonuje zastępstwo przez własne organy w sprawach sądowych toczących się pomiędzy tym przedsiębiorstwem a jednostkami, korzystającymi z pomocy prawnej Urzędu.

743

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 maja 1951 r.

w sprawie rozliczeń różnic wyrównawczych cen i różnic wyrównawczych kosztów transportu w systemie cen planowo-rozliczeniowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. W przypadku wprowadzenia w poszczególnych gałęziach przemysłu systemu wyrównawczego cen względnie systemu wyrównawczego kosztów transportu, o których mowa w §§ 38—43 uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego przedsiębiorstw objętych budżetem centralnym (Monitor Polski Nr A-55, poz. 630), przedsiębiorstwa i zakłady objęte tymi systemami rozliczają różnice pomiędzy wartością utargu po cenach zbytu a jego wartością po cenach planowo-rozliczeniowych oraz różnice pomiędzy planowym a faktycznym kosztem transportu z centralnym zarządem lub branzową centralą handlową.

§ 2. Centralne zarządy względnie branzowe centrale handlowe, dalej zwane „jednostkami nadrzędnymi”, obowiązane są utworzyć dla celów rozliczeń wymienionych w § 1 specjalne rachunki w banku finansującym działalność eksploatacyjną przedsiębiorstw (zakładów) pod nazwą „Rachunek rozliczeń różnic wyrównawczych cen” bądź „Rachunek rozliczeń różnic wyrównawczych kosztów transportu”, zwane dalej „rachunkami rozliczeń”.

§ 3. Przedsiębiorstwa i zakłady przedsiębiorstw wielozakładowych, działające na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, obowiązane są sporządzać i przysyłać jednostce nadrzędnej obliczenia nadwyżek i niedoborów różnic wyrównawczych cen i różnic wyrównawczych kosztów transportu do dnia 15 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły i w tymże terminie przekazywać nadwyżki na odpowiednie rachunki wymienione w § 2.

§ 4. Jednostki nadrzędne pokrywają z rachunków rozliczeń niedobory z tytułu różnic wyrównawczych cen i różnic wyrównawczych kosztów transportu do dnia 20 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły.

§ 5. Terminy rozliczeń przewidziane w §§ 3 i 4 mogą być skrócone na podstawie zarządzenia władz naczelnych, sprawujących zwierzchni nadzór nad jednostkami nadrzędnymi.

§ 6. Jednostki nadrzędne przelewają do budżetu centralnego na rachunek dochodów budżetowych właściwych terytorialnie wydziałów finansowych prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi salda rachunków rozliczeń w terminie do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

§ 7. Gdyby suma przelanych od początku roku sald do budżetu, o których mowa w § 6, przekraczała sumę zaplanowanych na ten okres nadwyżek różnic wyrównawczych do odprowadzenia do budżetu, a wpłata ponadplanowa spowodowałaby w następnym okresie brak środków na pokrycie niedoborów różnic wyrównawczych — właściwy terytorialnie wydział finansowy (§ 6) zarządzi na wniosek jednostki nadrzędnej zwrot różnicy do wysokości nadpłaconych sum w terminie 15 dni od daty stwierdzenia niedoboru.

§ 8. Jednostki nadrzędne sporządzają i przysyłają do dnia 25 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły wydziałom finansowym wymienionym w § 6 oraz Ministerstwu Finansów sprawozdania z obrotów różnic wyrównawczych cen i różnic wyrównawczych kosztów transportu na rachunkach rozliczeń według wzorów, jakie ustalą właściwe dla jednostek nadrzędnych władze naczelnne w porozumieniu z Ministerstwem Finansów.

§ 9. Pokrycie nie zaplanowanego lub ponadplanowego niedoboru z tytułu różnic wyrównawczych cen i różnic wyrównawczych kosztów transportu może nastąpić z budżetu tylko za zgodą Ministra Finansów przy zachowaniu przepisów § 16 uchwały Nr 81 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu Państwa na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-21, poz. 261).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.
Minister Finansów: K. Dąbrowski